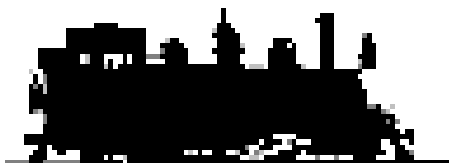

FUNÍCÍ LOKOMOTIVA

ČASOPIS BEROUNSKÉHO HOROLEZECKÉHO ODDÍLU LOKOMOTIVA BEROUN

ČÍSLO V. +VI./2000, ROČNÍK I.

VYŠLO 15.8. 2000

VYDÁVÁ: MICHAL HLAVÁČ, MASARYKOVA 711, RUDNÁ U PRAHY, 252 19, TEL: 0311-670 003, 02-21 091 144, E-MAIL: XCIKO@ATLAS.CZ

Kecy redaktora

Tak už se zase jednou můžu trochu vykecat ... no, takže určitě nejdřív k tomu proč vychází dvojčíslo. Důvod je jednoduchý, věnoval jsem se prázdninovým starostem a nebyl jsem schopen nic moc tvořit.

Bohužel jsem se ani nijak nevěnoval lezení, nepotkával jsem nám známé lidi, takže nemám žádné drby, musím se v této oblasti plně spolehnout na zprávy a zprávičky od Vás, i když zase na druhou stranu, je jich požehnaně.

Tak nějak mě napadlo, že by jsem mohl na zkoušku zařadit do "funlok" inzertní rubriku, třeba někdo z Vás prohrabe doma staré harampádí a najde něco, čeho by se rád za symbolickou cenu zbavil; a myslím, že to vůbec nemusí být pouze z oblasti horolezecké, ale přijmu i inzeráty typu "prodám zánovní postel, zn. i s manželkou (nemám nic proti novomanželům...!, mimo jiné gratuluji) a jim podobné, myšlené třeba i vážně. Já osobně si tam jeden takový dám, a věřte, je myšlen vážně.

Novinky z Berounska

- lezení s lanem :

📍 Karel Hegr strávil letošní lezecké jaro zejména na Frankenjuře, kde se mu zadařilo na několika devítkách. Mimo jiné to byly Schweinebär a Cafe Kraft v Pegnitztal.

-pr-

📍 **Nové cesty v Alkazaru**

Milénium	6+	2 borháky, vlevo od štol v Homoli
Zlatčiny veselé narozky	4	4+1 borhák, v dolní etáži vravo od Homole

-pr-

📍 **Extrémy - projekty**

Na přeledení čeká několik poměrně solidních projektů:

1. *Mosambic*, klas. asi 9+ až 10-, Babka, zbývá dodat jeden nýt, zatím to lze řešit prodloužením slaňáku, charakter: dlouhý strop s vytrvalostním výlezem za oblé chyty
2. *Orangután*, klas. 10-, Srbsko-Alkazar-pravá spodní část, zbývá jen vylézt, charakter: těžký boulder ve výlezu ze štol, kdy už má lezec mírně nateklo z oplácávání oblých hran
3. *Pupeční šňůra*, klas. 10-/10, Srbsko-Pupek, zbývá lépe umístit jeden borhák, ale dá se to vyřešit přes okolo umístěné nýty, Petr Resch to má s jedním sezení, popř. s pádem z posledního skoku, charakteristika: vyleze se celá Fotogenická a poté se z koutu traverzuje doprava přes čtyři maximálně těžké kroky (slušné chyty, dlouhé šahy, špatné nohy) do "Gnocchi" jí a doleva již snadno ke slaňáku, tedy v podstatě boulder

-pr-

Místo Frankenjury Koukolovka.

Tak by se dala popsat návštěva naší nejpřevíslejší oblasti dvěma hořovickými extrémisty Vaškem Ambrozem a Martinem Laštovičkou. Opět se mohli přesvědčit, že je-li mokro všude, Koukolovka nezklame. Oba zmiňovaní borci se zavěsili do "Zrození hvězd" za devět, které se Martinovi podařilo přelézt PP.

-pr-

 První letošní devítku OS si vylezl Petr Resch na moravských píscích. Konkrétně to byla cesta "Zlínská" na nádhernou romantickou věž Kozel. Když už jsme u moravských písků, věřte, že se jedná o super oblasti uprostřed lesů. Písek je velmi pevný a nehrozí nějaké drobení nebo lámání. Taky jištění je netypicky pískovcové, tzn. nýty a borháky osazeny s velmi příjemnými vzdálenostmi a to jak na lehčích, tak na nejtěžších cestách. Zatím byli našimi členy objeveny tři oblasti: Kozel a Skály pod Barborkou (Petr Resch) a Čertovy skály u Lidečka (Filip Zahradník). Na srpen se chystá další zájezd, tentokrát do Lukova a Držkové.

-pr-

 Koncem června podnikly velmi úspěšný rychlovýpad na Roviště Petr Resch a Vašek Ambroz. Petr dal 1.PP cesty "Zlatý koule 9+/10-", která je novou nejtěžší cestou oblasti. Vašek potom "Haftyho 9" PP.

-pr-

 Zatím asi nejexklusivnější tlamu se podařilo hodit Pumpovi v Prachově. Jištěn vyděšeným Martinem Plotem vyběhl zpod druhého kruhu na Tutové hraně (9c) na Obelisk. Martin našťěstí zareagoval rychle a stihl během pádu skočit ze svahu. Díky tomu zůstal Pumpa viset asi 1 metr nad zemí, namísto tutové podlahy z deseti metrů.

-pr-

 Rodinný výlet do Moravského krasu podnikla počátkem července početná výprava klanu Reschů. Účastníci: Jindra, Pavla, Anička, Zdena a Petr. Z úspěchů stojí za zmínku rychlé přelety Zdeny (na 1.pokus + kdysi Zdenina 9 ve Sloupu, na 2.pokus Rukama to není 9/9+ v Holštejnu) a takřka fenomenální způsob válcování těžkých cest Petrem. Posuďte sami:
1.den - rozlezení spárou za 8-, zkoušení Evoluce (10) - nejlépe na třikrát, vylezení by zabralo moc času, takže ruce pryč a hurá do Hradní spáry (10-) - ten den 2 pokusy a poté ruce vytahány až po kotníky
2.den - druhým pokusem Hradní spára 10- PP (celkem 4 pokusy + kdysi), s Filipem jedna šestka

3.den - na třetí pokus Tlustí chlapy nelétají 10- (spíš 9+/10-), čtyři lehčí cesty mezi 6 a 8
4.den - totální únava, přesto několik zběsilých pokusů v Ippolitovy a Jelínkově (obě Sloup, 10-), jedna osmička
5.den - Euro 89 9+/10- na druhý pokus, škoda, že nebylo OS, 2 osmičky
Dojem: hodnocení jednotlivých oblastí MK najdete v rubrice "Česko", k výkonům - docela dobrý trénink vytrvalosti.

-pr-

☉ Petr Resch s Pumpou podnikly výpad do Alp. Konkrétně byl cílem Mt. Blanc z italské strany a to jednou z nejmávnějších stěn v Alpách - Grand Pillier d' Engle. Cesta slibovala obtíže až devátého stupně UIAA, takže fakt vážný cíl.

Při příjezdu do Courmayeru nás uvítalo nádherné azuro, předpověď však již tak optimistická nebyla. Pro nedostatek času a sil jsme zvolili variantu vyvezení se lanovkou až na chatu Torino (cca. 3400m) a poté jsme sněžnými pláněmi vyrazili pod východní srázy Mt. Blancu. Vzhledem ke komplikovanému přístupu pod stěnu kombinovanému se šíleným sestupem a nejistým počasím jsme původní záměr zavrhl s tím, že se do toho ještě někdy vrátíme. Rychle jsme se přeorientovali na převážně skalní lezení a na druhý den vyrazili do Grand Capucina. Po poledni se však strhla bouřka s kroupami, deštěm a sněžením a tak jsme asi 200 metrů zcouvali stěnou dolů a s vypětím všech sil dorazili ke stanu. Naštěstí se počasí poněkud stabilizovalo a viditelnost dovolila vrátit se sněžnými pláněmi k chatě Torino, u níž jsme strávili noc ve vlekařské boudě. Hotová romantika. Pumpa spal na prknech podestlaných pomami, já na záchranářském lůžku. Celou noc funěl vichr, že jsme měli pocit, jako by naše bouda byl vrtulník připravený jen a jen odletět. K ránu se naštěstí vítr utiřil na rozumnou míru a tak jsme se osmi centimetry nového sněhu vydali do údolí. Ty dva výškové kilometry dali zabrat, ale čím jsme byli níže, tím bylo líp a chvílemi dokonce přestalo pršet.

Po cestě domů jsme se ještě zastavili v Arcu, kde nám taky lilo a stihli jsme navštívit i Wilder Kaiser, kde nám pro změnu zase lilo. Koupili jsme ale aktuálního průvodce po Kaiseru, který se stane součástí oddílové knihovny. Vyšel před deseti měsíci, takže jsou v něm všechny nové cesty (včetně cesty "Des Kaisers neue Kleider"), ale také volné přeazy starých hákovaček.

-pr-

☉ Skupinka lezců našeho oddílu se spolu s lezeckým dorostem vypravila v prvním srpnovém týdnu do kempu na Ostaši. Místo ubytování nás nezklamalo. Polopenze s opravdu komfortním bydlením za 180 Kč, pivo za 11 Kč a kromě víkendů naprostý klid rušený pouze halekáním rozvášněných volejbalistů a nočních kytaropěvců.

Zlí jazykové tvrdí, že na Ostaši není co lézt. Poněkud bych toto tvrzení uvedl na pravou míru. Ostaš samotná se dělí na čtyři základní obvody. Pokud očekáváte Srbsko, nemáte co dělat ani v jednom z nich. Pro ty ostatní skýtá oblast Dolní Ostaše nižší výstupy spárami a kouty velmi vhodné pro ty, kdož na písku začínají. Vedle těchto věcí se tu však najdou i poměrně velkorysé plotnové a spárové cesty, jednak hned vepředu u a přímo na Sluji Českých bratří a dále úplně vzadu v okolí věže zvané Budík (za Kočičím hradem).

Horní Ostaš láká spíše turisty, ale je tu i řada pěkných kombinovaných cest lehčích stupňů obtížnosti (do 5 UIAA). Zadní Ostaš se od ostatních částí výrazně liší. Mírně převísle stěnové výstupy dosahují až současného maxima 9 UIAA a charakterem jsou vzdáleným příbuzným Pantheonu. Největší síla cest se pohybuje okolo 7 UIAA. Poslední částí je boulderový ráj zvaný Eldorado, kde je ale i řada menších výstupů na osamělé balvany až 8 metrů vysoké.

Pět kilometrů z Ostaše je to do Broumovských stěn. Tady se nám snad líbilo ze všeho nejvíce. Věže jako kráva a totální klid. Bohužel je to oblast lezecky méně navštěvovaná a tak tu nevede skoro nic těžšího než 7 UIAA a největší linie čekají ještě na přeazení.

O Teplicko-adršpašských skalách snad nemusím ani psát. V Ádru pořád to samé, tzn. spáry a komíny, vstup, který se dá obejít přes Ozvěnu (momentálně 40 Kč) a davy turistů. V Teplicích je trochu větší klid, vstup (který se dá obejít) 35 Kč a pár novějších stěnových záležitostí s nýty.

Na Křížáku jsme nebyli, ale zřejmě pořád platí, že o pěkném víkendu se na vyhlášené cesty stojí fronty, jinak oblast ukrytá před turisty s pěknými nižšími (do 20 m) stěnovými výstupy všech obtížností.

A čeho jsme dosáhli my? Míla Šramota, Hanza Pilbauer a Petr Salák mě přesvědčili, že už toho z lezení umí tolik, že můžou dostat průkazku ČHS. Mě se podařilo za vydatného přispění Martina Plota a Petra Tippla udělat klasicky prvovýstup "Kruhy pod očima", který je se svou klasifikací Xa (9-UIAA) jednou z nejtěžších cest na Ostaši. V cestě jsme si užili své, od nočních návratů ze sekání kruhů, přes držkopád z ulomeného hrotu velikosti mexického dolaru a půjčování kladiva od místních lezců až po dvojité stavění ze sedačky v převislé stěně. Prostě klasika.

Kromě prvovýstupu se mi splnil také jeden velký lezecký sen zvaný "Údolní spára" na Hlásku. UIAA tomu dávaj "jenom" 7, ale kdo tu lajnu viděl nebo dokonce zkoušel, ví, o čem píšu. 50 metrů ramenní spáry se šesti kruhy v naprosto hladké stěně tvoří linii, která nemá v Čechách obdoby.

Čekáte ještě nějaké další drsnárny? Ne, ne, ne. Kvůli extrémům se do SV výběžku Čech nedá jezdit. Alespoň ne jednou za rok. A zvláště, když je to lezení doplněno nočním přepadáním dětských táborů, pěním, hraním a popíjením do nocí a rán a taky trochou toho vyučování horolezectví.

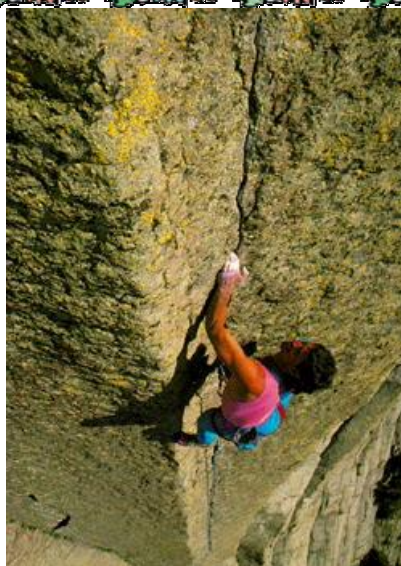
Hore zdar a příští rok zase hurá na Ostaš

Petr Resch

- ze "společnosti":

 Prosba pana předsedy: **neposílejte** mi prosím maily na adresu do zaměstnání (filmix@iol.cz), ale pouze domů na RESCHICI@IOL.CZ

-pr-

Novinky z Čech a "okolí" (Čechy, Morava, Slovensko, Zakarpatská Rus)

- lezení s lanem :

Skalky na Slovensku

V červenci tohoto roku jsem spolu s dalšími lezci z našeho oddílu dvakrát navštívil Slovensko. V tomto článku se chci podělit o zkušenosti a doporučení pro případné další následovatele. Je třeba předem upozornit, že se jedná o můj pohled na tamnější oblasti a někdo jiný to může vidět třeba úplně jinak. Nicméně v hodnocení navštívených oblastí jsme se většinou shodli.

Jako základní zdroj informací jsme měli k dispozici zprávy z internetu na adrese www.jamesak.sk/sprskalk.htm, průvodce **Manín a okolie** z roku 1995 a ručně psané **Nové cesty v Súlove – dodatok 1990-1995**.

Navštívili jsme tyto oblasti:

Skalka u Trenčína,

Prečín, Domaníža u Povážské Bystrice,

Velký a Malý Manín, Kláštovecká tiesňava, Bosmany u Povážské Teplé,

Súlov, Porúbka u Žiliny.

Pojedete-li do oblasti **Skalka u Trenčína**, nebudete mít žádné problémy s ubytováním. Až ke Skalce lze dojet autem a na přilehlé louce lze kdekoliv zabívakovat nebo postavit stan. Nedaleko je čistá říčka s oblázkovou pláží i dnem. Lezení vystačí tak na jeden den, obtížnost se pohybuje v rozmezí 6 – 10. Skalka poskytuje výborné možnosti k bouldrování. Obvykle první dva metry cesty jsou obtížnější, než je na skále napsáno. Na pivo se musíte odebrat do blízkých vesnických hospod, s jídlem ale raději nepočítejte. To dostanete až v Trenčíně.

Dalším výhodným východiskem je **Autocamp Manín** za Povážskou Teplou směrem na Vrchteplou těsně před Manínskou Tiesňavou. Kempem protéká říčka a jejím pravým přítokem je vydatný pramen minerální vody. Tímto zdrojem je plněn menší bazén, kde si lze i zaplavat. Buď můžete za 20 SK za den stanovat na louce, nebo si pronajmout chatičku za 100 SK za lůžko a noc. Za auto zaplatíte 20 SK denně. Dobré je si rezervovat chatičku s verandou, což oceníte při dešti. Podle toho, co jsem vysledoval, místňáci si pronajmou chatičku a pak jich tak pobývá "neúrekom". V kempu je kiosek, kde si můžete dát např. pivo na 12 SK nebo "hentů" (borovičku) za 13 SK nebo taky párek. Teplá voda tekla po celý den, s čistotou na WC to bylo v rámci možností také OK. Během týdne byl v kempu klid, ale o víkendu tam přijedou bandy místních a rázem propukne všeobecné veselí. Ale pozor!!! Nesmíte si splést Autocamp Manín se sousední Chatovou osadou Manín. Zde chtějí za ubytování v chatce 360 SK za osobu. Zdejší restauraci se nahony vyhněte. Číšníci chodí ve špinavých oblecích, jídelní lístek nemají, příbory vám přinesou špinavé a za vyprážený syr chtěli okolo 120 SK.

V blízké vesnici Povážské Teplé je samožka, vedle restaurace – tam dostanete také jen pivo zn. Popper. Ale naproti samožce je bezvadná restaurace. Zde úslužná paní vám nabídne k pití např. Gambrinus a přinese tlustou knížku – jedálňový listok. Z něho si můžete vybrat z nepřeberného množství specialit za příjemné ceny. Dal jsem si např. diviaka s hranolkami, šopský salát, dva Gambrinusy a tradiční Borovičku. Diviak byl výborný za 60 SK.

Z Autocampu Manín lze pohodlně dojít do oblastí Velký a Malý Manín, popř. i do Kláštovecké tiesňavy a na Bosmany. Do 20 km se dostanete do autem do Prečína a Domaníže přes Povážskou Bystricu nebo na Súlov směrem na Bytču.

Nakonec uvedu telefonní číslo do Autocampu Manín 421/822/4381111. Zde si můžete rezervovat chatičku, což doporučuji udělat včas.

Další možností je bivakovat či stanovat přímo mezi skalami na Súlově. Nikdo vás nevyhodí. Jen sem nemůžete přijet autem. To musíte nechat někde dole. Říká se, že vám ale občas opuštěné auto přes noc vykradou.

Poslední možnost, kterou jsme vyzkoušeli je kemp v Porúbke. Kemp je celkem hezký, ale špičkové lezení které slibuje průvodce na Internetu zdaleka špičkové není. V podstatě je tu jen jedna stěna, která stojí zato, tzv. Lietačky asi s deseti cestami.

A teď stručně k oblastem: O Skalce u Trenčína** již byla řeč. Velký Manín*** a Malý Manín** poskytují cesty kvalifikace 6-10. Prečín*** je nová špičková oblast. Súlov*** poskytne lehčí cesty na Kamenné Tabuli či extrémy na Veži nad ohniskom. Bosmany* vynikají kvalitním jištěním v méně kvalitní skále (v některých místech dost lámavý slepenec).

Zvláštní oblast je Domaniža**. Jedná se o menší slepencové skalky perfektně odjištěné a schované v lese, často mohutně převislé. Na zdejších slepenci lze přelézt cesty, které na první pohled vypadají dost obtížně. Ocenili jsme to za deště. Pod útulnými převisy si lze rozdělát ohýnek a déšť neděšť, hned vedle si v suchu vylézt aspoň první polovinu cesty.

Hvězdičky, které jsem k názvům oblastí přidal, mají vyjádřit jejich kvalitu.

Co se týká rozdělávání ohně – na Slovensku potkáte ohniště na každém kroku. Přesto doporučuji dávat si pozor a zbytečně Slovákům nepodpálit jejich krásné lesy.

Můj přítel si vzal na Manín horské kolo a zdejší trasy či okruhy si nemohl vynachválit.

Když by někdo chtěl navštívit tyto oblasti, rád mu poskytnu podrobnější rady a půjčím průvodce. Ty sice nejsou nejnovější, ale bezpečně vás dovedou ke skalám. A tam průvodce už nepotřebujete. Názvy cest a kvalifikace jsou napsány na skále. A když vylezete cestu označenou jako 5+ a pak v průvodci najdete, že to je 7-, budete příjemně překvapeni (ale také naopak 8- na skále 6+ v průvodci).

Jirka Novotný

☺ Na přání Jany Krumpholcové, která jako vůbec první zareagovala na naše periodikum, se pokusím sestavit jakýsi výběr dostupných oblastí s lehčími cestami.

SRBSKO

Vzdálenost z Berouna: 4 km

Materiál: vápenec

Zejména v lomu Alkazar je celá řada docela slušně odjištěných cest klasifikace 2 až 7.

Průvodce: nový od Petra Resche

Pozitivum: vzdálenost od Berouna

Negativum: moc lidí, v létě horko

SVATÝ JAN

Vzdálenost z Berouna: 5 km

Materiál: vápenec

Průvodce: nový od Petra Resche

Oblast nabízí několik velkorysých, opravdu velikých klasik, avšak stroze odjištěných

Pozitivum: klid

Negativum: mizerné jištění a kvalita skály

VRANÍ SKÁLA

Vzdálenost z Berouna: 10 km

Materiál: buližník

Tradiční oblast s řadou pěkných lehčích cest, fixní jištění je většinou nutné doplnit o vklíněnce nebo smyčky

Průvodce: Nepískovcové skály v Čechách - Stř. Čechy

Pozitivum: klid, dobrý výběr cest na jednom místě

Negativum: občas špatné jištění

ZBIROŽSKO

Vzdálenost z Berouna: 20 - 25 km

Materiál: buližník

Tradiční oblasti s nepřeborným množstvím lehčích a často též kvalitních cest. Nelze v tomto případě očekávat nějaké obrovské výšky cest, většinou se pohybují do 15 metrů.

Nejrozsáhlejší je oblast tzv. Světoviny a Dehetnické skály, velmi vděčná je věžička zvaná Maják. Jištění cest není vždy stoprocentní a předpokládá využití vklíněnců a smyček. Lano se v naprosté většině dá hodit shora.

Průvodce: Nepískovcové skály v Čechách - Západní Čechy

Pozitivum: klid

Negativum: snad poněkud delší přístupy

ČERTOVY SKÁLY U ČERNOLIC

Vzdálenost z Berouna: 25 km

Materiál: buližník

Tradiční oblast s řadou cest do stupně 6. Těžší takřka chybí. Fixní jištění je nutné doplnit o vklíněnce a smyčky, řadu lehčích cest je možné obejít a hodit si lano shora.

Průvodce: nový od Petra Resche nebo Nepískovcové skály v Čechách - Stř. Čechy

Pozitivum: velký výběr cest na jednom místě, pěkné počasí na jaře

Negativum: poněkud olezlé cesty

SKÁLY V BRDECH

Vzdálenost od Berouna: 30 - 40 km

Materiál: něco málo bulžníků, slepence

Menší skalní oblasti na pokraji vojenského prostoru, ale většinou uvnitř. Řada lehčích cest je perfektně odjištěna nýty nebo se dá minimálně lano hodit shora. Výška se většinou pohybuje do 10 metrů.

Průvodce: Pár oblastí je popsáno v Nepískovcových skalách v Čechách - Západní Čechy (Neřežín), ale to nejzajímavější je dosud nepopsané a tak je nutné se o jednotlivých lokalitách informovat od lidí, kteří tam již byli. Za všechny skalní oblásky lze jmenovat: Jindřichovku u Malé Visky, Koníčka a Klobouček.

Pozitivum: totální klid

Negativum: nezmapovaná oblast

KOZELKA

Vzdálenost z Berouna: 55 km

Materiál: sopečná vyvřelina

Tradiční oblast s pravidly a tedy i dojištěním podobným písku. Lehčích cest je tu spousta, málokdy se dá lano hodit shora.

Průvodce: Nepískovcové skály v Čechách - Západní Čechy

Pozitivum: spousta cest

Negativum: strohé odjištění

ROVIŠTĚ

Vzdálenost od Berouna: 60 km

Materiál: žula

Moderní oblast se spoustou lehčích cest velmi dobře odjištěných fixními prostředky.

Průvodce: nový od "Algeny"

Pozitivum: dobrý výběr lehčích odjištěných cest

Negativum: návaly

PETROHRAD, KAPUCÍNSKÉ SKÁLY (LEŽKY)

Vzdálenost z Berouna: 60 - 70 km

Materiál: žula

Oblasti menších skalek v klidném prostředí s nepřeborným množstvím lehčích cest. K zajištění jsou zapotřebí vklíněnce, lano se však dá v naprosté většině případů hodit shora.

Průvodce: Jesenicko

Pozitivum: klid a množství lehkých cest

Negativum: těžko hledat, ale někomu vadí drsnost materiálu

PETRNŠTEJN

Vzdálenost z Berouna: 80 km

Materiál: ortorula

Romantická oblast s řadou lehčích cest, z nichž je několik odjištěna nýty (včetně čtyřek).

Lano jde však u naprosté většiny cest hodit shora.

Průvodce: viz. Bořeň

Pozitivum: nádherné prostředí, dost cest na jednom fleku

Negativum: nenapadá mě

BOŘEŇ

Vzdálenost z Berouna: 80 km

Materiál: sopečná vyvřelina

Tradiční oblast s nepřehledným množstvím lehčích cest, které je však nutné v naprosté většině případů odjistit vklíněnci a smyčkami. Charakter jen velmi málo umožňuje skálu obejít a hodit si lano shora.

Průvodce: nový souhrnný po oblastech "podkrušnohoří", v knihovně našeho oddílu

Pozitivum: obrovské množství cest, zázemí - tábořiště s vodou

Negativum: v Jižním prostoru je vedro, jištění

Ze vzdálenějších oblastí lze jmenovat (oblasti, kde jsem byl a lze je doporučit díky lehčímu lezení):

Česko: Svatošské skály (žula u Karlových Varů), Horní skály (tvrdý písek S od Liberce), Jizerské hory (žula), Bižík a Ostaš (písek nedaleko Ádru), Skály u Chotěboře (ortorula J od Chrudimi), Čtyřpaličnická a okolí (Žďárské vrchy), moravské pískovcové oblasti (např. Skály pod Barborkou - průvodce v oddílové knihovně)

Nedaleké zahraničí: Pískovcové lomy v Sasku (super!!!), částečně Kaitersberg, některé oblasti Frankenjury, některé oblasti na Slovensku

Daleké zahraničí: Finále Ligure (Itálie), velká spousta oblastí ve Francii a další a další, které lze nalézt v Rotpunktech z naší knihovny

-pr-

.....
🌀 Kde se leze v Moravském krasu a hlavně jak, na to se pokusím odpovědět v následující charakteristice jednotlivých částí.

Oblast SLOUP

počet cest, klasifikace: do 5...5 cest do 6+...20 cest do 8+...30 cest do 10-...20 cest

jištění: dobré s nýty i v lehčích cestách

charakter cest: kolmé a mírně převislé lezení za obláče a bočáky, oblíbené cesty mírně až značně olezené

zalidnění: velké lezci, obrovské turisty

Oblast HOLŠTEJN

počet cest, klasifikace: do 5...20 cest (totálně zarostlých) do 6+...10 cest (takřka nelezitelných díky porostu) do 8+...15 cest (z kategorie nej) do 10+...25 cest

jištění: někdy dobré nýty a borháky, v některých cestách na zabití

charakter cest: lehčí kolmé "velké" linie, těžší v mírně až silně převislých stěnách

zalidnění: střední lezci, malé turisty

Oblast ŽLEB

počet cest, klasifikace: do 5...50 cest (z toho pěkných 20) do 6+...50 cest (zhruba 1/2 lezitelných)

do 8+...50 cest do 10-...30 cest

jištění: poměrně dobré i na lehčích cestách, začínají se objevovat i nové borháky

charakter cest: od velkorysých linií ve spárách až po stěnové a převislé lezení

zalidnění: malé lezci, malé turisty

subjektivní dojem: nejlepší oblast MK

Oblast RUDICE

počet cest, klasifikace: do 5...3 cesty do 6+...10 cest do 8+...10 cest do 10-...5 cest
(snad všechny cesty stojí za vylezení !!!)

jištění: dobré nýty a borháky

charakter cest: mírně položené až mírně převislé (podle obtížnosti)

zalidnění: střední lezci, malé turisty

Oblast BÝČÍ SKÁLA A OKOLÍ

počet cest, klasifikace: do 5...20 cest do 6+...20 cest do 8+...30 cest do 10-...10 cest

jištění: většinou dobré nýty a borháky

charakter cest: kolmé stěny a pár atletických stropů

zalidnění: velké lezci, malé turisty

nevýhody jinak fantastické oblasti: některé cesty na Krkavčí skále jsou již značně olezené, lezení povoleno až od poloviny července

-pr-

☞ Tvzení, že Rosťa Štefánek udělal 1.přelez nové nejtěžší cesty v MK dostává slušně na frak. Počátkem loňského léta se totiž na nástupu cesty ulomil důležitý chyt. Na stejné místo byl nový vysekán až v září, tzn. že v době Rosťova údajného přeletu (srpen) zde nebylo nic. Je Rosťa opravdu o tolik napřed oproti ostatním lezcům, nebo si jednoduše vymýšlí? (Informace je z nepotvrzeného zdroje, takže ji tak prosím berte)

-pr-

☞ Cesta "Nebezpečné stoupání 9+/10-" (Labské údolí, levý břeh) se po letech, kdy byla přeletena pouze TR Jindrou Hudečkem dočkala i prvního přeletu odspodu. Jeho autorem je místní borec Jarda Maršík.

-pr-

Novinky ze světa

☞ Švýcarská oblast Basler Jura se opět zařadila mezi světové oblasti špičky extrémního lezení. Místnímu borci Erichu Talmadgeovi se totiž podařilo přelést 13 let starý projekt "Im Reich des Shoguns" a oklasifikoval ho stupněm 9a. Erich posledních osm let svědomitě na cestě pracoval a jeho neuvěřitelná houževnatost se mu vyplatila. Svou formu poté potvrdil rychlým přeletem Nicoleho cesty "Enfant de Bohème 8c+".

-pr-

☞ Japonský lezec žijící trvale ve Francii Yuji Hirayama přidal další dvě 8b+ stylem OS.

-pr-

☞ Přibyly další ženské přelety 8b+. Po jednom si připsala Němka Marieta Uhden a Španělka Josume Bereziartu. Španělka si vylezla také svoje první 8a+ OS.

-pr-

☞ **Nový extrém na ostrovech**

Neil Bentley z britského Sheffieldu vylezl nedávno cestu, která může být směle považována za jednu z nejtěžších na světě. Alespoň co se morálu týče určitě. Cesta Equilibrium sleduje patnáctimetrovou hranu na gritstonových útesech v Burbage South. Za klasifikací E10 7a se

skrývá lezení na úrovni francouzského 9a. Klíčové místo je boulder za 8b+. Cesta je pouze sporadicky jištěna a potenciální pád může mít fatální následky. Bentley při svém prvním ostrém pokusu upadl v první klíčové pasáži více než deset metrů nad zemí. Díky rychlým nohám jističe skončil půl metru nad zemí a "pouze" se zlomenou nohou. Druhý pokus dopadl úspěšně.

Inzerce - Prodat, koupit, darovat, prostě se toho zbavit

📍 Tak v tomhle inzerátu ani nic neprodám, nekoupím, ani se rozhodně nechci ničeho zbavit, ale chci něco nabídnout. Přesněji - docela rád fotím, a kdo viděl např. fotky ze svatby P. Resche, ví alespoň trochu jak. Takže, kdyby měl někdo nějakou příležitost, kterou by chtěl mít zachycenou na fotografickém materiálu, ať se na mě obrátí, určitě se nějak dohodneme. Používám tělo Pentax MZ-7, s objektivem Pentax 28-70mm, f-4,0, popřípadě Sigma 75-300mm APO Makro Super, f-4,0-5,6. Důležitou věcí je, že preferuji černobílý materiál, který si sám zpracovávám. Kontakty na mě najdete nahoře ve hlavičce.

Michal Hlaváč - ciko

Zvuky ze skal Český kras, Srbsko, Pupek, ...

"Ty blázne, jak jsi to tady lez, tady to není za co brát ...?!"
"Musíš pořádně nastoupat nohama a natáhnout se za tu hranu, tam je super sokol!"
"Ty ses asi zbláznil ...!"
"Zaber, s horním se nemáš čeho bát!"
"Ty vole, to bude tlama ...uf ... jo mám ho, bomba, konečně jsem To přelez!!!"
"Cr,Cr,Cr!!! Cr,Cr,Cr!!! Cr,Cr,Cr!!!"
"Do p...e, von musí volat zrovna teď, já se z něho snad zcvoknu!!! Dober to kruci, sedám."
"No to si snad děláš srandu, to si to nemůžeš vypnout alespoň v těch skalách, to není možný!"
"No co , já čekám na telefon celej den, nemůžu za to, že volá zrovna teď... prosim? ... dobrý den pane Klouček, jsem rád, že voláte ... to zboží přivezu určitě již zítra ... samozřejmě ... nashledanou."

U téhle situace jsem byl, slyšel a viděl jsem to všechno na vlastní uši a oči a docela mě ten "mobilní lezec", kterého ostatně většina z Vás zná, dostal, to musím tedy uznat. Doufám, že se něco podobného v našich skalách nestává moc často, protože některé vynálezy moderní společnosti do přírody přeci jenom moc nezapadají ...

- ciko -

